

צו קריאה / אסתר שמיר

גיליון מס' 21

שנה 83

כ"ד באב תש"ף

14.8.2020

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagan@gmail.com

לפְעָמִים בְּשָׁבִיל לְנֹצַחַת

הָאֱהָבָה צְרִיכָה לְהִלָּחֵם

הָאֱהָבָה צְרִיכָה לְהִלָּחֵם

בְּשָׁבִיל שְׂתוּכַל לְנֹצַחַת

לפְעָמִים בְּשָׁבִיל תְּקוּהָ

צְרִיף לְשֵׁים גָּבוּל לַחֲשׂוֹךְ

צְרִיף לְשֵׁים גָּבוּל לַחֲשׂוֹךְ

בְּשָׁבִיל שְׂתִהְיֶה תְּקוּהָ

לפְעָמִים בְּשָׁבִיל שְׂמִחָה

צְרִיף לְשֵׁים גָּבוּל לְצַעַר

לְשֵׁים גָּבוּלוֹת לְצַעַר

בְּשָׁבִיל שְׂתִהְיֶה שְׂמִחָה

וְאֵל תַּחֲשְׁבוּ שְׂזוּהִי לֹא אֱהָבָה

כִּי לְפַעְמִים הִיא הַכּוּחַ לְהַגְבִּיל

כְּמוֹ שְׂמַצִּיבִים לִילֵד שְׂלָנוּ

גָּבוּלוֹת כְּדִי לְהַכִּיל

וְכֵן כִּכָּה הוּא יִגְדֵּל לְהִיּוֹת

אָדָם שָׁלֵם

לפְעָמִים בְּשָׁבִיל לְהֵאִיר

צְרִיף לְהַכִּיר אֶת הָאֶפְלָה

אֲךָ בְּזִמְנוֹ שְׂאִתָּה מֵאִיר אוֹתָהּ

גַּם הָאֶפְלָה מִחֲשִׁיכָה אוֹתָהּ

וְצְרִיף לְשֵׁים לֵה גָּבוּל בְּרוּר

לְצֵאת מִחֲבוּק דֵּב הַנּוֹחוֹת

וְצְרִיף לְקוֹם וּלְהַצִּית זְרִקוֹר

עַל מָה שְׂמֵאִים עַל הַחֲרוֹת

לפְעָמִים בְּשָׁבִיל לְהִיּוֹת מְדִינָה

צְרִיף לְהַעִיר אֶת אֲנָשֶׁיָהּ

לְכָל הַנּוֹחוֹת שֵׁישׁ בְּתוֹכָם

הַחֲכָמָה עַל כָּל נְפִלְאוֹתֶיהָ

שְׂלֹא יִבְהִלוּ מוֹל עֲרֻמוֹמִיּוֹת הַרְשָׁע

וְלֹא יִשְׁתַּקּוּ מוֹל רִשְׁתַּת תִּיחֲכוֹמוּ

שְׂיִקוֹמוּ וַיִּגְנוּ עַל חֲסְרֵי הַיִּשָּׁע

עַל הַחַיִּים וְעַל הָאוֹר עֲצָמוּ

כִּי לְפַעְמִים בְּשָׁבִיל חֲרוֹת

צְרִיף לְקַחַת חֶלֶק בְּמִחְזָה

לְפַעְמִים תִּמְצִית הַרוּחַנִיּוֹת

הִיא גָּבוּרַת הַמַּעֲשָׂה.

30/7/20

הישיבה כללה תוכנית עבודה לכל השנה ובפרט תוכנית לחודש אוגוסט, עם היערכות לימי הקורונה ושמירה על כל הכללים. תוכנית כספית וחלוקת תפקידים.

* כל שבוע עד סוף אוגוסט תתקיים רחצה לילית בבריכה בימי שלישי + הפתעות על הדשא. הפעילות תהיה מיועדת למשפחות עם ילדים ומאוחר יותר לחברי הקיבוץ המבוגרים. * בשבוע האחרון של אוגוסט (שבוע היערכות בחינוך) יהיה ערב מיוחד שמשותף לכל חברי הקיבוץ.

בהזדמנות זו, אנחנו מזמינים כל חבר קיבוץ שרוצה להביא פעילות כזו או אחרת לפנות אלינו, לצוות, ונעשה הכל כדי לקדם את הפעילויות, כמובן במסגרת האפשרויות של התקציב ומגבלות הקורונה.

אנחנו צוות רציני, שפועל במטרה לקדם את התרבות בקיבוץ ושתהיה מיועדת לכלל הגילאים. אנחנו מקימים צוותי חגים, ולכן נשמח שאנשים יהיו שותפים ושייקחו חלק בהפקת החג / אירוע / ימי הזיכרון, במקביל לצוות תרבות. ויחד נפעל להתנדבות והשתתפות הקהילה.

חלוקת התפקידים של הצוות:

אלי - מנהל ו. תרבות ואחראי על כל נושא התקציבים, ישיבות וארגון כל האירועים.
צאלה - אחראית ושותפה מלאה. מתעסקת בפרסום וקשר ישיר בין חברי הקיבוץ לצוות ותורמת מניסיונה בתחום התוכן והמסורת.

יואב ורועי - שותפים מלאים בהתייעצויות ובקבלת ההחלטות. אחראים על כל נושא ההגברה והשינוע.

שלי - שותפה ואחראית על כל נושא המועדון הכחול והפעילויות. המועדון פעיל כל הזמן, ולכן חשוב לקבוע את התאריך הרצוי מספיק זמן מראש.

חשוב לציין שלגבי המועדון הכחול - הניקיון באחריות המשתמשים, בסוף האירוע. משפחה שלא תנקה ו/או מעדיפה לא לנקות, תיידע אותנו, ואנחנו נחייב אותם בתקציב עבור הניקיון.

שיהיה בהצלחה לכולנו,
ונקווה לימים בריאים וטובים יותר.

נשמח לשיתוף פעולה,

אלי עמוס - רכז תרבות
וכל צוות הוועדה.

אלה בנותינו ובנינו שסיימו י"ב

נמרוד אלה
איתי אפשטיין
קדם גולני
רז גיצין
עילי דגן
ליאת עברי
תו עברי
הדר קדוש
בן קחסקין
ליבי זקון
רוצי אורים
טמיר חן (מסדה)

בהצלחה בכל מה שתצאו בהמשך הדרך!!!

תודה לצוות חן אלה ובנו נמרוד
על תיקון הפנציר באמצע הדרך
הביתה.
יש על מי לסמוך!
נעמה להב

11/8/2020

לחברים שלום,

בראשית דברי אני מבקש להודות לכל החברים שהשתתפו בהצבעה בה הוחלט על הארכת הקדנציה שלי כמזכיר הקיבוץ. אני שמח על ההחלטה. גם בשנים הבאות אשתדל לעמוד בצפיותיכם ולשרת אתכם כמיטב יכולתי.

בפנינו מספר אתגרים לא קטנים ליישום בתקופה הקרובה:

1. הכנת מערך קליטה בהתאם לכתוב בהסדר מודל השיזורי - הכנת מסמכים משפטיים, כמו כן התארגנות פיזית וטכנית לקליטת משפחות, נושא שמצוי כבר בעבודה של עו"ד. המסמכים יובאו לדיון של צוות השינוי.

2. הסדרי מעבר למסלול "מתחדש" של חברי קיבוץ שהיו חברים "ביום הקובע": אנו עובדים על גיבוש מסמכי העקרונות אותם נביא לדיון הן בצוות השינוי והן לציבור. היעד שלנו עד לסוף השנה הזו (למרות כל מגבלות הקורונה) בתקווה שנעמוד בזה.

3. קידום תהליך עיגון זכויות החברים בדיור ובתחומים נוספים: בכוונתי להקים צוות ייעודי לטיפול בנושא שהינו מורכב מאד. הצוות יורכב מחברי צוות השינוי, ומנציגי ציבור. מטרת הצוות להביא ולגבש הצעות לדיון ציבורי רחב.

4. שלושת הנושאים אותם פרטתי לעיל הינם משולבים אחד בשני והוצגו כחלק מהמודל השיזורי השלם.

נושאים נוספים שנמצאים על סדר היום:

תשתיות חלקה א' / מתחם 12

ממשיכים לעבוד במרץ על התשתיות. צפי לסיום העבודה על התשתיות - אוק' 2020.

תחילת בנייה בחלקה א' / מתחם 12

כפי שכתבתי בדף הפרסום הקודם, על מנת שנוכל להתקדם לבניה בפועל עלינו לקדם מס' דברים:

1. קידום היתרי בנייה - הדבר מטופל מול המועצה - אנחנו מתקדמים בנושא.

2. הכנת תוכניות מפורטות לבתים ובחירת שיטת הבניה.

3. רשימת דיירים מוסכמת למעבר לשכונה החדשה.

4. אישור ציבורי לתחילת הבנייה בשיחת קיבוץ.

5. תחילת בניה צפויה בקבלת התרי הבניה - תחילת 2021

תרבות

כפי שפורסם בדו"ח ישיבת מזכירות הוקם צוות משותף בראשותו של אלי עמוס לניהול התרבות בקיבוץ. בצוות חברים צאלה גיצין ויואב גולן. כמו כן, חברים נוספים שהסכימו לסייע בידם לקידום פעילויות תרבות בשער הגולן, וזאת למרות האתגרים העומדים בפני הצוות בגלל מגפת הקורונה. הצוות החל לעבוד עם מוטיבציה גדולה, עם רעיונות טובים לפעילות וגיבוש תוכנית עבודה לתקופה הקרובה. אני מקווה שלמרות מגבלות ההתכנסות נוכל לקיים פעילויות בהתאם למסורות התרבות של שער הגולן, אולי קצת באופן שונה מהרגיל.

החופש הגדול

החופש הגדול בעיצומו, מערכת החינוך - גיל הרך והחינוך החברתי בשיא הפעילות, במגבלות המותר. החופש עם הרבה פעילויות, פחות בחוץ, יותר בקיבוץ, כשהמנהלות והצוותים

מקפידים זהירות יתרה על הנחיות משרד החינוך והבריאות כדי שנוכל להמשיך לקיים פעילויות. במקביל, מנהלות המערכת מתחילות בהיערכויות השונות לקראת השנה הבאה על כל המשתמע מכך.

השלכות כלכליות ממשבר ה"קורונה"

ההנהלה המצומצמת מתכוונת להביא לדיון בישיבת המזכירות הרחבה מס' הצעות להתייעלות וצמצום בשירותים לחברים בשנה זו. הכוונה היא להקטין את ההוצאות, כיוון שהחשוב שעשינו מראה על קיטון הכנסות קטן מהתכנון המקורי בסכום משמעותי של כ-4 מיליון ₪. חשוב לציין, שבמשך עשרות שנים ידעו הנהלות הקיבוץ לקבל החלטות טובות לפעול באופן מושכל לביצוע השקעות נכונות ולצבירת רוברות תקציביות לעת צרה. לכן, משברים כגון משבר הקורונה אינו פוגע בחברים באופן אישי, כפי שאנו לומדים ורואים בתקשורת. שער הגולן הוא קיבוץ עמיד כלכלית. לכן הצעדים אותם מביאה ההנהלה לדיון הינם מינוריים ביותר, אך לעניות דעתנו הם מחויבי המציאות. הצעדים הללו נעשים ממקום של לקיחת אחריות ציבורית על הווה ועל עתיד הקיבוץ, ובהלימה למצב הכלכלי במדינה.

המשך ההתמודדות עם נגיף הקורונה

1. צוות צח"י ממשיך לעבוד במסגרת מצומצמת, ונותן מענה לאירועים שונים ולדילמות שעולות מהשטח.
2. בעזרתו של רם אבישר, חזרנו להגיש ארוחות בחד"א. תוך שמירה קפדנית על עטית מסכות ושמירה על מרחק.
3. אנו חוזרים ומבקשים מהציבור להמשיך להקפיד על כללי משרד הבריאות: מסכות, היגיינה, שמירת מרחק. אנא הקפידו בכל לשון של בקשה על מילוי ההוראות למען כולנו, על מנת שנוכל להמשיך ככל שניתן את שיגרת חיינו. נאחל לכולם בריאות מלאה והמשך עשייה משמעותית.

בברכה,

רמי יעקב / מזכיר

נר זכרון

3.8.1980	כ"א באב תש"ט	תורן יוסף
4.8.1991	כ"ד באב תשנ"א	כהן שיקה
4.8.1994	כ"ז באב תשנ"ד	נוימן מרים
5.8.1981	ה' באב תשמ"א	צוקרמן רבקה
5.8.2003	ז' באב תשס"ג	אפשטיין חנן
5.8.2010	כ"ה באב תש"ע	כהן שרית
6.8.1994	כ"ט באב תשנ"ד	רות טרי
6.8.2017	י"ד באב תשע"ז	ברקני הלינה
18.8.1954	י"ט באב תשי"ד	אלבנסקי יעקב
19.8.1970	י"ז באב תשל"א	אפרתי דוד
24.8.1971	ג' באלול תשל"א	ספרונצ'יק יוסף
28.8.1996	י"ג באלול תשנ"ז	צור אליעד

נעים להכיר!

לפני כחודש התקבלו לחברות בקיבוץ שלושה זוגות וזוג נוסף התקבל למועמדות. בשל מגבלות הקורונה נמנעה האפשרות להציג אותם כראוי. אנחנו עושים זאת עכשיו כאן.

איילת ואור צ'הר

שנינו בני 35.

אני גדלתי בבית השיטה.

מאור עובד במטעים של בית זרע קצת יותר משנתיים.

בשנה וקצת האחרונים אני עובדת כמתאמת שיקום של פגועי נפש בחברת 'ידיד נפש'.

יש לנו שני ילדים. **יהלי** בן שנתיים ו**מעיינ** בן חודש וקצת.

שמחים מאוד להשתייך לקהילת שער הגולן. אוהבים את האנשים, החינוך והאווירה בקיבוץ.

גל וסחית הלוי

שנינו בני 30.

גל נולדה בכפר סבא ועברה לגור איתי בקיבוץ לפני כחמש וחצי שנים. לפני 4 חודשים נולד לנו בננו הבכור **תום**.

אני השתחררתי לפני מספר חודשים לתוך "תקופת הקורונה", לאחר 10 שנים בצה"ל ועובד מזה כחודש בחברת "בגירה", שאחראית על אימוני הסימולציה של צה"ל ומשרד הביטחון.

גל מסיימת ממש עכשיו את התואר שלה במדעי ההתנהגות, ועובדת מזה כחמש שנים בגנים בקיבוץ.

אנחנו מאושרים ושמחים על הקבלה לחברות, מרגישים את תחושת השייכות לקהילה, לאנשים ולקיבוץ!

אילה וצידן סייק

גרים בקיבוץ משנת 2005.

נשואים משנת 2013.

יש לנו שלושה ילדים, **דני** בת 4 בגן דולב והתאומים **בן** ו**אלי** בני 2 בבית התינוקות. **עידן** (בן קיבוץ בית זרע) עובד כ- 12 שנה כמנהל שיווק ומכירות בחברת DRTS העוסקת בשיווק של קווי יצור לסוגים שונים של צנרת וטפטוף.

אילה (רינג), דור רביעי בקיבוץ. עובדת כ-7 שנים ב"גולן" כמתאמת יצוא במשרד פרויקטים. שמחים לגדל את ילדינו בנוף ילדותנו ולהיות חלק מקהילת שער הגולן, קרובים לטבע ומוקפים במשפחה ובחברים הטובים שלנו.

שרית כהן ז"ל - עשר שנים לפטירתה

עודד שביט, מנכ"ל "גולן"

דברים שאמר ביום השלושים למותה (5.9.2010)

הכרתי את שרית פחות משלוש שנים. לפעמים צריך הרבה יותר מזה כדי להכיר מישהו כמו שצריך. במקרה של שרית, הספיקו שלוש דקות בערך. אולי זה בגלל תחושת השקיפות - מה שאתה רואה זה בדיוק מה שאתה מקבל. אין הבדל. אין מסכות, אין מסכים שבדרך כלל מסתירים את הגרעין העמוק שבכל אחד מאיתנו.

אחרי זמן קצר מאוד הבנתי שזכיתי להכיר מישהו מאותם אנשים מיוחדים שעצם השהייה במחיצתם הינה זכות בפני עצמה. אני בטוח שכולכם מבינים על מה אני מדבר. לא הכרתי מספיק טוב את הרקע של שרית, ולכן אינני יכול לדעת בדיוק מה המקור ומה הנסיבות שיצרו את האישיות המיוחדת שלה. אני כן יודע בדיוק מה נוצר בסופו של דבר: אישיות מיוחדת במינה, שיש בה שילוב נדיר של מקצוענות ללא פשרות, יכולת ביצוע מרשימה, מרץ ואנרגיה בלתי נגמרת, והכול עם טוב לב, יכולת להפריד בין עיקר וטפל ואופטימיות ללא תקנה (שגם היא היתה מדבקת).

שרית הפכה להיות אחד מהנכסים האסטרטגיים של "גולן". כל מנהל יודע להגיד שהדבר הכי יקר בחברה הוא ההון האנושי שלה. שרית היא דוגמה מצוינת לכך שזו לא קלישאה. היכולת הביצועית והגישה המיוחדת שלה אל כל הגורמים העוסקים בתחום בארץ ובעולם איפשרו ל"גולן" לעשות את כל מה שהיה חשוב ל"גולן" לעשות. היום אני יודע כמה זה לא טריוויאלי וכמה זה קשה ויוצא דופן. לא ניתן לכמת את התרומה האישית של שרית למפעל בכסף, וכמובן ששרית היתה חלק מצוות שעסק בנושא. כן ניתן לומר ללא הגזמה: אם נבדוק את התרומה האישית של כל עובד ל"גולן" במהלך שנות עבודתו, שרית בהחלט תימצא בחלק העליון של רשימת התורמים.

אני חייב להזכיר כאן נושא נוסף - מחויבות ללא תנאי וללא פשרות. גם כאן אני יודע שכולכם מבינים על מה אני מדבר. המחויבות המוחלטת של שרית ל"גולן" והתחושה של אחדות מוחלטת עם המפעל על כל מרכיביו, גם הם היו יוצאי דופן. המחויבות היתה ללא תנאי וללא הסתייגויות - לא היתה שום התניה לעובדה הפשוטה - שרית זה "גולן" ו"גולן" זה שרית. שרית הציבה לנו דוגמה מזהירה של איש מקצוע ושל בן אדם משכמו ומעלה. לא תמיד הדברים האלה הולכים ביחד. אצל שרית - כן.

אני שמח שהיתה לי הזכות לעבוד עם שרית. אני בטוח ששרית ידעה, ואני מקווה שגם עכשיו היא יודעת, שנמשיך להיות כולנו מחויבים להצלחת "גולן" ונעשה כמיטב יכולתנו כדי להצליח, כפי ששרית היתה עושה קודם כול בעצמה ואחר כך גם מצפה מאיתנו.

אני מבטיח שנעשה גם ככל יכולתנו להיות בית תומך ומקור לעזרה ושייכות עבור הבנים והמשפחה - וזה המעט שנוכל לעשות כדי להחזיר לשרית ולו קצת מהיחס אותו היא נתנה ל"גולן".

יהי זכרה ברוך.

מה הם עושים שם?

כורים זיפזיף מהירמוך. למה?

עפרה שן מדווחת: לאחרונה הועברו צילומי שחור לבן מארכיון מסדה לארכיון שלנו. הצלם הוא זולטן קלוגר בשנים 1938-1939 הוא צילם בעמק וצילם גם את יום העלייה על הקרקע. שלוש מהתמונות הן כריית זיפזיף מגדות הירמוך. בשביל מה היה צורך לכרות זיפזיף מהירמוך בראשית ימי הקיבוץ? על כך מספר זאב פרקר ז"ל במאמר לעלון שיצא לרגל יום הולדת הקיבוץ ה-41 (מרץ 1978). את הדמויות בתמונות לא הצלחנו לזהות אבל המקום והאירוע נראים בבירור על אף השנים שעברו.

ראשית פיתוח התעשייה בשער הגולן

זאב פרקר

נזכר אני בצעדים הראשונים שלנו לפיתוח התעשייה והמלאכה בשער הגולן. תמימים היינו ונדמה היה לנו שנגלה אוצרות ומחצבים בקרקע שלנו. פרט ל"אוצרות אבותינו" ופרט לאוצר הגנוז בקרקע עצמה, שהניבה יבולים חקלאיים נפלאים, לא גילינו מאומה. אבל אז האמנו שהזיפזיף על שפת הירמוך הוא אוצר בלום, והוא ישמש לנו חומר גלם לתעשיית מוצרי בנייה: רעפים, בלוקים ולאחר מכן מרצפיה. מעניין עד כמה אין לנו יכולים עד עצם היום הזה להשתחרר מאותה פסיעה ראשונה, אותה צעדנו עדיין בראשון לציון כשהקימונו קבוצת בניין בשביל להתפרנס.

מאז ועד היום גורר אותנו הגורל התעשייתי שלנו אל מוצרים הקשורים איכשהו בבנייה. כשגילינו את הזיפזיף ליד הירמוך ואת המצרי אחמד, שבנוסף לעישון חשיש עסק בחפירתו של הזיפזיף, החלטנו להקים תעשייה. היינו כאמור, תמימים, עקשנים, מלאי ביטחון עצמי ומוכנים לכל קושי.

במקום בו בנוי כיום המוסך הקימונו סככה קטנה, רכשנו "מכונה" לתעשיית רעפים וניגשנו לנצל את האוצר הטבעי שגילינו ליד הירמוך. שלושה חברים עבדנו באותו המפעל: יהודקה ז"ל, אברהם עציון ואנוכי. נדמה לי שאני רשאי להציג עצמי ולהתפאר בכך שהייתי הרכז הראשון של המפעל הראשון בשער הגולן.

העבודה הייתה מפרכת, הצבנו לעצמנו יעד - תפוקה של שישים רעפים בשעה, כל דקה רעף, וזאת בעבודת ידיים מאומצת וקשה ובחום לוחט של קיץ עמק הירדן בסככה פתוחה, ותתפלאו לשמוע ללא מיזוג אויר.

לא בדקנו אז, כשם שלדאבנו אין אנו נוהגים לבדוק גם היום, את חומר הגלם, הידע והתנאים המתאימים לייצור מוצר טוב וסחיר. גם תכונה זו עוברת אצלנו, כנראה, בדרכי תורשה סמויים מדור לדור. התוצאה הייתה שייצרנו רעפים פריכים כמו עוגיות משובחות. זוכר אני שכיסינו פעם גג בעין גב, כמה ימים לאחר עלייתם על הקרקע, ולא הצלחנו לרדת מן הגג. כל תזוזה שלנו שברה רעפים. מעניין, אז מכרנו רעפים, כולל כיסוי גג, כיום אנו מוכרים תריסים כולל הרכבה, מעשה אבות סימן לבנים.

כמובן לא ידענו אז שהזיפזיף "הנפלא" מן הירמוך, היה מעורב מאז ימי בראשית באבק של טין, מה שגרם לפריכות הרעף. את מה שלא הספיק לקלקל הזיפזיף, השלים החום בעמק הירדן ששרף את הבטון תוך כדי עשיית הרעף.

לאחר זמן, כשהקימונו את המפעל השני, את המרצפיה, הובלנו כבר זיפזיף מחוף הים בעכו והפעלנו טכניקות "מודרניות" יותר. הרעפיה נסגרה עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, לאחר שהמלט נהיה יקר המציאות ולאחר שהתברר לנו סופית שאין קונים לרעפים שלנו. בינתיים המשק החקלאי התחיל להתפתח והוא היה זקוק לאותם חברים שעבדו בתעשייה.

הרפתקאותיו התעשייתיים של קיבוצנו לא תמו ברעפיה ובמרצפיה, היה לנו חלום להקים בית חרושת לסבון ולהתחיל בינתיים לבשל סבון בעמדת ביטחון פנויה ליד השער בשביל לנצל מקום פנוי וליצור מקום תעסוקה בשביל אחת החברות.

כבר אז היינו תכליתיים מאוד. קיבוץ דליה, אז הוא כבר היה קיים, לא חלם עדיין על סבון. רצינו להקים טחנת קמח שתטחון חיטה מקומית, שלאחר מכן התברר שחיטה זו טובה לפיתות ולמקרונים בלבד. טחנו הרבה פרויקטים עד שהגענו ל"גולן".

נעים לחזור אל ימי החרות, לצחוק על משובות ותמימות, אבל המציאות כפי שאנו ידענו אותה בימים ההם הייתה אפורה כשק, קשה, ולעיתים אף אכזרית.

האם עמדנו במציאות זו?

עובדה!

צירוף מקרים מרגש או פרה אדומה

הדבר היה ככה, כמו שמאיר שלו כתב: לפני הצהריים ערכתי את הכתבה של עפרה על כריית הזיפיץ ובאותו יום בערב קיבלתי את הסיפור הבא. איזה צירוף מקרים מרגש - ממש השלמה לכתבה של עפרה. המספר הוא טוביה נאור, הבן הבכור של מסדה שחי ביטבתה מיום הקמתה. את הסיפור שלח טוביה לידידו בירושלים. והתמזל מזלנו ואותו ירושלמי הוא גם ידיד שלי, וכך נשלח אלי מירושלים סיפור שנכתב ביטבתה על מה שקרה במסדה ושער הגולן. והנה הוא.

הפרה האדומה / טוביה נאור

באחד מימי הקורונה קיבלתי בדוא"ל בקשה מהארכיונאית של קיבוץ מסדה לזהות אנשים בתמונות שהתקבלו מארכיון המדינה, ועליהן הכתובת "מסדה 1939".

בתמונה הראשונה נראתה קבוצת אנשים יושבים בסככה, אוכלים ושותים. חלקם היו חברי הקיבוץ בבגדי עבודה וחלקם ערבים בלבוש מסורתי. את חברי הקיבוץ זיהיתי מיד. את הערבים לא הכרתי, אבל ידעתי כמה מדובר.

בעצם ימי מאורעות 36-39, כשמסדה עלתה להתיישבות במסגרת "חומה ומגדל", קם מעין קואופרטיב משותף לקיבוץ ולקבוצת ערבים מצמח, לכריית זיפיץ מגדות הירמוך ומכירתו לקבוצות בניין באזור. בראש חברת הערבים עמד אדם בשם עבדול, ואיתו נוהל הקשר. אנחנו, הילדים, נהגנו לבקר בסככה של עבדול את חברי הקיבוץ שעבדו במפעל, ולכל ערבי שנראה בשטח קראנו עבדול. לימים, כשעבדול חלה ואושפז בבית החולים בטבריה, חברות מסדה טיפלו בו בתורנות בימיו האחרונים.

בתמונה השניה נראתה חברת אמהות עם ילדים על הדשא. לא זיהיתי אף אחד. בתמונה השלישית נראו פרות בחצר הרפת. במבט אחד חטוף אמרתי לעצמי: אלה לא הפרות של מסדה! בגיל 6 הכרתי כל פרה ועגלה ברפת. אלה לא היו הפרות שלנו. אולם במבט שני הבחנתי במרכז החצר בפרה דמשקאית יפהפיה. לא היה לי כל ספק - התמונה צולמה בשער הגולן, הקיבוץ השכן.

בימים ההם, כל קיבוץ שהקים רפת, קבל פרות דמשקאיות, שהניבו ביום כ-10 ליטר חלב יותר מהפרות הערביות. את הדמשקאיות, פרות יפות, גבוהות, דקות גזרה ואצילות, בגוון חום-אדמדם הכליאו עם פר הולנדי, ובנות הכלאיים הפליאו בתנובת החלב, שעלתה גם על זו של אמהותיהן וגם על זו של הפרה ההולנדית, שנחשבה אז לטובה בעולם. כך נוצרה הפרה הישראלית, שמזה עשרות שנים ידועה כראשונה בעולם בתנובת החלב.

גם לנו במסדה היו פרות דמשקאיות, אבל אף אחת לא היתה יפה כאותה פרה משער הגולן. לא ידעתי את שמה, אבל מדי פעם הייתי מתגנב לרפת השכנה להציץ ביופי הזה שאין כמוהו. חזרתי אל הארכיונאית של מסדה וסימסתי לה: שילחי מיד את תמונת האמהות והילדים לארכיון שער הגולן ושאלתי אם הם מזהים מישהו. כעבור דקות אחדות היתה לי תשובה: צדקת! בשער הגולן מאשרים ש"האמהות שבתמונה הן הסבתות שלנו והילדים הם הורינו"... אבל בגנזך המדינה כתוב "מסדה 1939", הכיצד?

הצלם, זולטן קלוגר, שעלה ארצה בשנות ה-30 מהונגריה והיה לצלם של הקק"ל, נשלח לעמק הירדן להנציח את המפעל המשותף של יהודים וערבים בעצם ימי המאורעות. כדי להגיע לעמק הירדן היה עליו לנסוע ברכבת העמק, הידועה באיטיותה הרבה. לא ניתן לנסוע הלוך וחזור באותו יום, והאדון זולטן נאלץ ללון בקיבוץ. במסדה המייסדים באו מרומניה. בשער הגולן היו רבים מהונגריה. כתום הצילומים פנה מר קלוגר לשער הגולן, שם מן הסתם הכיר אנשים ויכול היה לדבר בשפת אמו, שם גם צילם את החברות, הילדים והפרות. אבל על כל סדרת התמונות כתב "מסדה 1939", ורק ילד אחד בן 6, שהכיר כל פרה בסביבה, יכול היה לפתור את החידה.

פניתי אל חברנו דב, וביקשתי לשחזר את התמונה, לבודד את הפרה ולמחוק את הגדר. הוא עשה עבודה לתפארת, אבל בתמונה קטנה ובשחור-לבן. באתי על נעמי שיזף והתחננתי: אנא הגדילי אותה. התקבלה מסגרת של פרה, ממולאה בנקודות וצורות גיאומטריות שונות, נטולות צבע. ואז נזכרתי בעברי הרחוק, עם עתיד של צייר מבטיח. לקחתי עפרונות צבעוניים וגירי "פנדה", ובעמל של שעות שיחזרתי את צבעה האדמדם של מלכת היופי מדמשק. תליתי את התמונה מעל מיטתי, וכשאני פוקח את עיני בבוקר - דוק של נוסטלגיה מציף אותי ומחזירני אל ימי הילדות, עם עבדול הערבי והפרה האדומה.

תוספת של טוביה לאחר ששלחתי לו את הכתבה של עפרה וזאב פרקר:

מעניין שלשני הקיבוצים היו מפעלי זיפזיף במקביל, אך מסדה רק עסקה בכרייה ומכירה ולא מעבר לזה. ייתכן שהעובדה הזאת מעידה במשהו על טיב היחסים בין שני הקיבוצים, שהיו מאוד אמביוולנטים.

דוגמה לשיתוף מסוג אחר: פעם בחודש היתה מגיעה מסרטת קולנוע ניידת ומקרינה סרטים. חודש אחד בשער הגולן ובשני במסדה. היו שולחים את הילדים לתפוס מקומות על הדשא בקיבוץ השכן בעזרת שמיכות, שטיחים, מחצלות וכד'. לילדים הראו סרטוני "מיקי מאוס" וסרטי ראינוע של צ'רלי צ'פלין, וההורים נשאו לראות את הסרט האמיתי. אפילו כשהגיע הסרט "שלגיה" של וולט דיסני, המבוגרים נשאו לראות ואנחנו נשלחנו למיטות..

קמשונים, שלום, להתגעגע, גזוזטרה...

פרויקט המילה העברית בעיצומו.
אנחנו מזמינות כל אחת ואחד מכם, חברי הקיבוץ ותושביו לבחור את המילה העברית שלכם.

אפשרויות הבחירה רבות: מילה שמשמעותה חשובה לך, מילה שאהובה כי מבטאת אותך, מילה שמצחיקה או מרגיזה, מילה שמזכירה משהו אישי או ציבורי, מילה שאוהבים להשתמש בה, מילה שלא ברור למה באה לעולם, מילה שהייתם רוצים שישתמשו בה יותר או יתנהגו על פיה, מילה שנמאסה עליכם ועוד ועוד. מילים שכבר נבחרו: קמשונים, שלום, להתגעגע, גזוזטרה.

לא צריך להיבהל אם מישהו אחר בחר במילה דומה או זהה לזו שאתם רוצים לבחור בה, חשובה יותר ההנמקה האישית.
בחרו במילה והסבירו בקצרה למה בחרתם בה.

אז מה המילה העברית שלך?

תשובות אפשר לשלוח בווטסאפ (לטלפון האישי שלנו)
או בדוא"ל של העלון (לא כתמונה!)

alonimshharhagan@gmail.com

גולי - 0523864218

וכרמלה - 0522835214

בבקשה, עיזרו להפעיל את בית איל!

שלום לכם.

בבקשה תקראו, אני נושמת עמוק ובאה לבקש מכם עזרה ממי שיכול.

זה קשה. לכולם קשה.

אתם כבר יודעים שבית איל ייעודו: שילוב אנשים עם מוגבלויות מכל הגילים בכל רבדי הקהילה.

עם הנצחת כל חללי מלחמות לבנון.

כל השילוב בחיים של פעילות: תרבות חינוך בריאות ספורט והנצחה.

מגפת הקורונה ממשיכה לגרום לגרעון ענק.

ראש הממשלה הודיע על מענק לכל אזרח. האזנתי לזעם נגד המענק. אני מציעה לכם במקום

כעס שלא יועיל, תתרמו את הסכום שקיבלתם לבית איל.

אני מבטיחה לכם שכל הסכום יהיה למען פעילותם של אנשים עם מוגבלויות, פנסיונרים

והנצחת חללי ונרצחי לבנון בבית איל. פעילות של חיים.

בית איל צובר גרעון ענק, זו תהיה תרומה, שתעזור להפעלה, עד שנקבל עזרה מהממשלה.

תודה לכל אחת ואחד.

אורנה שמעוני

צוות העובדים והמוני הבאים מעמק הירדן וכל הצפון והמזרח.

תולדות ספרים

חכם על המצף

נטע זר - שרית פליין

דברי ימי נעמה - אריה לב סטולמן

רוחות של נייר - ג'וליה היברלין

שלוש נשים - ליסה טדאו

פרש תורכי ונערה - שירן גבאי דמרי

כאן לא בית קפה - ג'קי לוי

מקום מחסה - נורה רוברטס

רק המעז - ג'פרי ארצ'ר

החיה בבטן - ערן צור

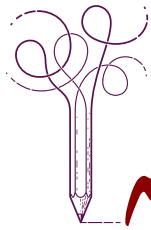
גורל - רפאלה רומניולו

רמי ילד של אף אחד - הקטור מאלו

ניתן להזמין במייל:

Sifria7504@walla.com

או בוואטאפ: 052-3864044

חברים כ/תבים

קרוסלת ט"ו באב / יעל זעירא

נדנדת מאורות	נדנדת מאורות
במשחק נגודים	השחר בולע
של זריחה ושקיעה.	נוגס וצובע
תלות הדדית קיומית,	עלטה,
חבוקה	במכחול.
בתנועת מטטלת	זו נדנדת מאורות
וסופה חד פוּוּני.	עולה ויורדת,
מרחבי נצח	החוזרת ומדגישה
רוחשים, בוחשים	את הכמיהה
מערבבים	לאזון,
צהב עם פתם	ברטינת
או אדם לוחט,	חלופי המשמרות.
פחול, סגל	

הסדריה והשכונה החדשה / רפי הלמר

הסדריה עמדה שנים בקצה השכונה,
 הברושים הסתירו אותה לא בכוונה,
 יכולת לעבור לידה ולא לראות אותה,
 הסדריה התחילה לחשוב שאולי הגיעה שעתה.

לפתע הייתה תפנית ונסרו את הברושים,
 רוצים לבנות שכונה והכינו שטח לבתים חדשים,
 הסדריה התגלתה לעין כל כמלכת השכונה,
 כל ערב לקבל את השמש היורדת היא מוכנה.

עוד לא רואים בתים, השטח עוד פתוח,
 כל הזמן עובדים כלים כבדים על הפיתוח,
 ניקו את החלקה א' ועשו דרכי גישה,
 באותו המקום בשטח בעתיד יבנו שכונה חדשה.

בכוחותינו

גיא זהר סיים את שירות החובה ועבר לשרת בקבע. אור זהר סיים את שירותו ויצא לאזרחות. ליבי זקון והדר קדוש התגייסו והחלו את שירותן הצבאי. לכולכם, בהצלחה בדרככם החדשה! לשנת שירות יוצאים: איתי אפשטיין, ליאת עברי ועילי דגן. כל הכבוד ובהצלחה!

לסורגות הידד

סריגת הרצועות לתמיכת המסיכה נמשכת. לרשימת הסורגות שפורסמה מצטרפות יש להוסיף את יונה צמח, רעיה בר ובתי לשם. כל סורג וסורגת הרוצים להצטרף מוזמים ליצור קשר עם יעל קרני.

חדשות מהמטע - נוטעים שטח בנות חדש

ב 17-18/8 ייטעו הבננצייקים שטח של כ-37 דונם. השטח הוא במזרח הדזור, מזרחה מהלולים, מספר הלל צרי, מנהל הענף: ליד המגהול ניטע 11 אלף שתילים - 300 שתילים לדונם. השטח עתיד להניב פרי בסתיו/חורף 2021, והצפי שלנו הוא לכ-10 טון לדונם.

חוזרים לחדר האוכל

בחדר האוכל התחדשו הארוחות לחברים ולאורחי האירוח הכפרי. כדי שזה יתאפשר חולק האולם לקטעים קטעים מופרדים במחיצות.

ועדת תרבות מפעילה

את ערב ט"ו באב, יום שלישי 4.8, חגגנו בבריכה עם כיבוד מתאים, לפי כל הכללים וההגבלות - תחילה ילדים והורים ואח"כ מבוגרים.

ביום רביעי 5.8 יצאו ליום כיף בגן גורו. הגיעו מעל 40 איש: הורים, סבים, ילדים, נכדים ואפילו נינים. קפצו עם הקנגורו, התלהבו מהתוכים הצבעוניים והתפעלו מהדינוזאורים. וכמה שהם נהנו!!!

ביום שני 10.8 אחה"צ יצאו משפחות לבילוי מתוק ב"גליתא".

וכך דיווח מי שהיה שם: תראו מה זה: גם "עשינו נופש בלי לקחת חופש", גם יצאנו ערכיים כי תמכנו בעסק מקומי בזמנים קשים, וגם נהנינו מבילוי מתוק חמש דקות מהבית (למי שלא נתקע בפקק בצמח...). היה שווה.

תודה לכל חברי הוועדה ולחופית שקישרה עם אתרי הבילוי.

לפנות ערב של יום שני 10.8 הנעורים שלנו השתתפו בפעילות זוים כלל קיבוצית, שכללה חידון ושעשועונים והיכרות עם הקיבוצים השונים. השתתפו אלפי בני נוער מכל הקיבוצים בארץ, והחבריה שלנו ייצגו אותנו בגאווה. בסוף הפעילות תלו את שלט על מגדל המים: **כאן ביתי אל מול גולן כי אנו בודדתי כאן.**

